

en dygtig og velvillig Mand vil han udrette meget Godt. Jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom paa den ringe Forbindelse, der synes at være mellem Handelens herværende Bestyrelse og dens Undergivne i Grønland. Der ligger her en Beretning fra en af Bestyrerne for en Afdeling i Grønland, hvori han siger, at nu har han saa mange Gange været i Kjøbenhavn, men kun en eneste Gang været tilskaldt for at forhandle med Handelsdirektionen. Dette ene Beviis forekommer mig at være afgørende med Hensyn til den lidet hensigtsmæssige Maade, hvorpaa den kongelige Monopolhandel ledes. Det ærede Medlem fra Helsingør (Thune) har henledet Opmærksomheden paa, hvad der allerede tidligere meget ofte har været omtalt, Bortforpagtningen, nemlig af en enkelt Koloni som en Prøve; men ved at tænke over, troer jeg, at det ærede Medlem vil komme til det samme Resultat, hvortil jeg er kommen, at det er ugjørligt. Jeg vil nu lade udenfor Betragtningen, at det ikke forekommer mig rigtigt, at Staten bortforpagter et vist Antal Grønlændere, det er kun taaleligt at være under slike Forhold, naar det er H. S. Majestæt Kongen og hans Regjering, man staaer under, men at komme i Hænderne paa en slet og ret Forpagter vil i de fleste Tilfælde være utaaletigt; men hvorledes vil en saadan Mand bære sig ad? Han vil i sit Distrikt give de samme Priser, som Monopol-Handelen giver, og sælge til samme Priser, som Handelen sælger til, ellers vil der opstaae et høist urigtigt og forkeert Forhold mellem den ene Station og de andre; mere vil Forpagteren ikke give for Varerne; thi han kan faae det samme Quantum for den samme Priis som Handelen, og billigere vil han ikke sælge Varerne, thi han vil udbringe af dem saa Meget som muligt. Jeg troer derfor ikke, at man med nogen Nytte kan slaae ind paa denne Vej. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at det var urigtigt, naar jeg havde fremhævet, at Krediten burde aflæsses; det har jeg ikke sagt, men jeg har sagt, at det i Grønland fulgte Kredit-system burde aflæsses. Krediten er absolut nødvendig i Grønland; en Riffel i Grønland er omtrent det Samme som en Herregaard her; der er ikke en saa stor Formue, at der kunde være Tale om at af-

skaffe Krediten; jeg gad vide, om der eksisterer en Indfødt, der kontant kan betale en Riffel. Hvad jeg sigtede til, det var denne Borgen, som man kalder det, i mindre Dele, hvorved mange af Grønlænderne komme i en flettere Forsatning, og øves mere og mere i Tiggeri, end det ellers vilde være Tilfældet.

Jeg skal ikke opholde det ærede Thing længere, da Klokken er bleven saamange, men jeg skal kun sige, at jeg for min Person for Dødblikket ikke kan stemme for Forslaget, saaledes som det er stillet.

Indenrigsministeren: Jeg skal efter den givne Anledning kun bemærke, at en fornuftig Ordning af Forholdene efter min Mening ganske vist med Nødvendighed udkræver en nærmere Forbindelse mellem Bestyrelsen her hjemme og dens Agenter deroppe, ligesom ogsaa et lille Dampskib oppe i Grønland hører med til Systemet; men jeg har ikke udtalt mig om den Maade, hvorpaa jeg troede, at Handelen kunde ordnes, fordi det forekommer mig, at der foreligger saa Meget, at det ikke er værd at gaae ind paa det, der ikke foreligger, uanset at Andre synes at have Gang til at gaae udenfor det, som er Diskussionens egentlige Gjensstand. Derimod maa man ikke tage mig det ilde op, at jeg atter kommer tilbage til en Bemærkning, som jeg flere Gange har gjort, og det er, at hvad der foreligger ved den forestaaende Votering, det er ingenlunde, om der i Nordgrønland skal indføres et „Parlament“, Sogneforstanderskaber, eller hvad man nu vilde kalde det, men Spørgsmaalet er, om man vil erkende det, som nu er indført med Hensyn til Sydgrønland, og hvortil der vel at mærke ikke er givet en rund Sum, men som finder sit Udtryk i et Princip, som er vedtaget her af Rigsdagen, og som naturligtvis vil staae, indtil det forandres, nemlig at 25 pCt. lægges til de nuværende Indkjøbspriser, imod at disse Procent forbeholdes til Anvendelse for Grønlænderne som Noget, der tilhører dem. Dette Princip er anerkendt af Udvalget med Hensyn til Sydgrønland og maa anerkendes ogsaa for Nordgrønlands Vedkommende, førend der kan være Tale om en planmæssig Fremgangsmaade. Man behøver ikke at minde mig om,